

VRHOVNI SUD CRNE GORE

Su. I br. 129/15

Podgorica, 08.07.2015. godine

Gradjansko odjeljenje Vrhovnog suda Crne Gore, sastavljeno od sudija Radoja Orovića, kao predsjednika vijeća, Julke Badnjar, Gavrila Čabarkape, Vesne Begović, Natalije Filipović, Branimira Femića, Rade Kovačević, Dragice Milačić, Radojke Nikolić, Nataše Božović i Dušanke Radović, kao članova odjeljenja, na sjednici održanoj dana 08.04.2015. godine, zauzelo je sljedeći

PRAVNI STAV

Pravo na naknadu troškova prevoza licima u službi u Vojsci Crna Gore za period od 01.01.2010. godine do 06.09.2011. godine cijeni se po Uredbi o naknadama troškova licima u službi u Vojsci Crne Gore ("Sl. list CG", br. 12/08) do dana stupanja na snagu Zakona o Vojsci Crne Gore ("Sl. list CG", br. 88/09), a nakon toga u skladu sa zakonom.

O b r a z l o ž e n j e

Osnovni sud u Podgorici svojim aktom Su. VI br. 29/15 od 25.02.2015. godine zatražio je od Vrhovnog suda Crne Gore da zauzme pravni stav po pitanju prava na mjesečnu naknadu troškova prevoza za odlazak na posao i povratak sa posla licima na službi u Vojsci Crne Gore, a ovo za period od 01.01.2010. do 06.09.2011. godine.

Sporno pitanje glasi:

Po kojem propisu zaposlenim u službi u Vojsci Crne Gore pripada pravo na naknadu troškova prevoza za odlazak na posao i povratak s posla za period od 01.01.2010. do 06.09.2011. godine?

Zakon o Vojsci Crne Gore ("Sl. list CG", br. 47/07) predviđao je da lice u službi u vojsci ima pravo na naknadu troškova u vezi sa službom u vojsci, prema bližim uslovima i na način i u visini propisanim od strane Vlade Crne Gore. Uredbom o naknadama troškova licima u službi u Vojsci Crne Gore ("Sl. list CG", br. 12/08) – član 14 propisano je pravo na troškove prevoza od mjesta stanovanja do mjesta rada.

Kasnije donijeti Zakon o Vojsci Crne Gore ("Sl. list CG", br. 88/09) nije predviđao pravo na naknadu troškova prevoza, a odredbom člana 101 taksativno su pobrojani vidovi naknada troškova na koje je lice na službi u Vojsci imalo pravo. Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o Vojsci ("Sl. list CG", br. 75/10) pravo na naknadu troškova prevoza je ponovo ustanovljeno, ali, sada, kao pravo na naknadu dijela troškova prevoza.

Iz navedenog proizilazi da je Uredba o naknadama troškova licima u službi u Vojsci Crne Gore ("Sl. list CG", br. 12/08 godine) predviđala pravo na naknadu troškova prevoza licima na službi u Vojsci, a da to pravo nije predviđao Zakon o Vojsci Crne Gore koji je donijet krajem 2009. godine (stupio na snagu 08.01.2010. godine) i bio u primjeni do stupanja na snagu izmjena tog zakona, tj. do 29.12.2010. godine.

Inače, Zakon o Vojsci iz 2009. godine, članom 184, utvrdio je primjenu propisa koji su važili do dana stupanja na snagu ovog zakona, ukoliko nijesu suprotnosti sa odredbama ovog zakona. Kako je normativno rješenje članom 14 Uredbe iz 2008. godine suprotno rješenju iz Zakona o Vojsci Crne Gore iz 2009. godine, a u pitanju je akt niže pravne snage koji određena pravna pitanja reguliše na drugačiji način od zakona, kao akta jače pravne snage, to se od stupanja na snagu navedenog zakona zaposlenim u vojsci ne može priznavati više prava od prava koje priznaje taj zakon.

Prema tome, imajući u vidu da Zakon o Vojsci Crne Gore iz 2009. godine, koji je stupio na snagu 08.01.2010. godine, ne predviđa pravo na naknadu troškova prevoza za odlazak na posao i povratak sa posla zaposlenim u vojsci, to se od toga dana i za sav period važenja tog zakona i izmjena istog ovo pravo ne može priznati zaposlenim mimo zakona, bez obzira što ga je predviđala Uredba o naknadama iz 2008. godine. Jer, u konkretnom slučaju ima se smatrati da je ova uredba prestala da važi u dijelu rješenja suprotnih novodonijetom zakonu sa danom stupanja na snagu Zakona o Vojsci Crne Gore ("Sl. list CG", br. 88/09).

Polazeći od svega izloženog Gradjansko odjeljenje je povodom postavljenog spornog pitanja zauzelo ovaj pravni stav.

Predsjednik,
Gradjanskog odjeljenja
Radoje Orović,s.r.